

S tem ukažoma vrednosti para BC ne spremenimo, par HL pa dobri vrednost, ki jo je imel BC tedaj, ko smo ga porinili na sklad.

Tako pridobimo, čeprav posredno, še ukaž

LD rr, rr₁

"napolni registrski par z vrednostjo nekega drugega registrskega para". Ker porabimo za to le dva zloga, je ta način zelo uporaben in priljubljen.

Posebnost ukažov PUSH in POP je, da lahko porinemo in snememo tudi registrski par AF. To sta dva od redkih ukažov, ki upoštevajo AF kot registrski par. Vsekakor je to smiseln, saj pogosto želimo ohraniti stanje zastavic.

V pravilnem programu mora biti končni seštevek PUSH-ev in POP-ov enak, ne glede na to, po kateri poti teče program. Napeake navadno vodijo v polom.

V Spectrumu se začenja sklad dva zloga pod vrhom naključnega pomnilnika (naslov vrha označujemo RAMTOP). Če ste v basicu uporabili ukaž CLEAR nn, se sklad spušča od naslova nn-2 navzdol. Izbrizite v vrstici 100 našega urejevalnika vse ukaže razen prvega. Napravite zdaj npr. CLEAR 32000 in si s pomočjo urejevalnika oglejte sklad.

Ne spreminjaјte vsebine sklada!

Skoraj vsaka sprememba bo povračila polom in računalnik boste morali izključiti in ponovno vključiti. Nadzorni program namreč hrani na skladu mnogo pomembnih podatkov in spremembe povzročijo razpad. Med drugim spravi CP ob klicu podprograma na sklad naslov, na katerega se vrne ob izteku podprograma. To lahko izkoristimo in z ukaži PUSH ter POP spreminjaamo naslov za povratak. Vendar mora biti sprememba dobro premišljena, sicer se bo za program končala katastrofalno. Z naslednjim programom lahko pogledate, na kateri naslov v nadzornem programu se CP vrne iz našega strojnega programa:

```
C1    POP BC
      PUSH BC
      RET
```

KAZALEC SKLADA

Ko smo govorili o registrih, kazalca sklada nismo omenili. Ta register ima namreč med 16-bitnimi registri posebno mesto, podobno kot register F med 8-bitnimi. Rabi izključno shranjevanju naslova sklada. Zaradi svojega posebnega pomena je skoraj "nedotakljiv". Kljub temu ste lahko že zasledili ukaže, ki vključujejo SP. Eden takšnih je bil na primer SBC HL, SP. Skušajte ga zdaj, ko poznate tudi ukaže PUSH in POP uporabiti za reševanje zanimivega problema.

DREH (nekoliko trži!): V sistemski sprememljivki E_LINE (naslov 23641 in 23642) je spravljen naslov konca programa v basicu. Ker je sklad v pomnilniku Spectruma vedno tik pod vrhom naključnega pomnilnika, nam da razlika med HL in SP število nezasedenih zlogov pomnilnika. Poskusite napisati program, katerega rezultat bo to število! Primerjajte svojo rešitev s tisto na koncu poglavja.

Ceprav je sprememjanje vrednosti kazalca sklada tvrgano (zlasti če si človek ni povsem na jasnem, kaj počenja), včasih le želimo spremeniti položaj sklada v pomnilniku. V ta namen imamo pet ukažov:

LD SP, nn
LD SP, (nn)
LD SP, HL
LD SP, IX
LD SP, IY

Omenimo še tri redko rabljene ukaže, ki pa včasih pridejo prav:

EX (SP), HL
EX (SP), IX
EX (SP), IY

Ti ukaži ne vplivajo na kazalec sklada ampak izmenjajo vrednost HL (oz. IX ali IY) ter vrednost na skladu. Pravzaprav so to ukaži, ki v nekaterih primerih nadomestijo ukaže PUSH in POP. Denimo, da je na skladu ena vrednost, v paru HL druga in ju želimo izmenjati. Lahko bi naredili tako